

De eerste botanische passie

De eerste illustraties van tuinkunst komen uit Egypte, vanaf de 15de eeuw v.Chr. zien we dat de utilitaire tuin overstegen wordt.

Toetmosis III verzamelt kostbare bomensoorten en planten, ordent en klasseert ze in de tuinen van Karnak. Tempels en paviljoenen worden omzoomd met bloemenparterres, vijvers en kanalen.

Landelijke woningen duiken op met tuinen waarin reeds een zekere systematiek te bekennen valt, geordend volgens de diverse variëteiten van planten die elkaar opvolgen. De tuin wordt ook de plaats bij uitstek om te feesten, van koele dranken en bevallige musciennes te genieten.

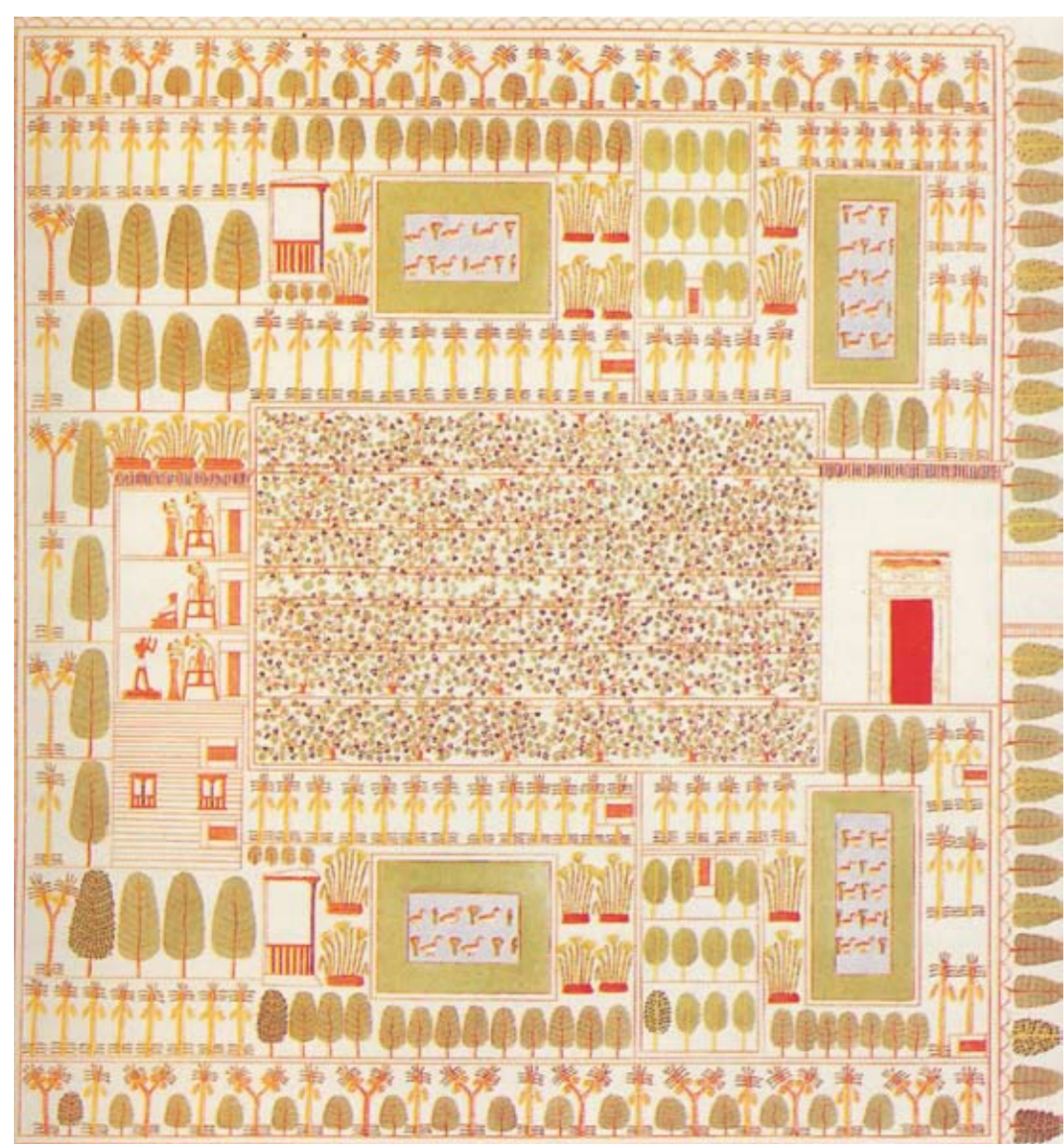
De Perzen brengen ons de eerste echte parken met bossen en bomen die mooi geordend staan, open plaatsen met boomgaarden, vijvers en fonteinen.

De Perzen zijn de eersten die de landschapstuin introduceren, een simulatie van de natuur, waarin alle natuurlijke rijkdommen van een landschap op een beperkte oppervlakte worden samengebracht.

Dit landschap op schaal is tevens niet alleen bedoeld om te onspannen en te behagen, het wordt ook een belangrijk symbool van macht voor zijn eigenaar.

Via de uit alle veroverde gebieden verzamelde botanische pracht bevestigen vorsten hun symbolisch gezag over de veroverde gebieden.

In Mesopotamië bouwt Nebukadnesar II, koning van Babylonië van 605 tot 562 v. Chr de beroemde hangende tuinen van Babylon, in de oudheid beschouwd als een van de zeven wereldwonderen. Van deze schitterende combinatie van natuur en architectuur zijn geen afbeeldingen bekend, toch weten we uit Griekse geschriften en archeologische vondsten dat het een unieke onderneming moet geweest zijn. De tuinen werden aangelegd langsheen de stadswallen op boven elkaar geconstrueerde terrassen waarop bomen en bloeiende planten waren geplant. Omdat de planten over de muren heen groeiden hingen ze ahw over de oevers van de rivier de Eufraat. Via hellende vlakken aan de zijkanten vloeide het irrigatiewater, dat met emmerkettingen werd opgehaald, naar de onderliggende terrassen.

In 1500 voor Chr. liet Sennofer (bewaarder van de koninklijke parken) in zijn graf prachtige muurschilderingen van een tuin aanbrengen. We bemerken een mooi gerangschikt geheel van palmen, bomen met ranke stammen, vijvers en paviljoenen om wijngaarden heen. Er valt reeds duidelijk een geometrische vormgeving op te merken.

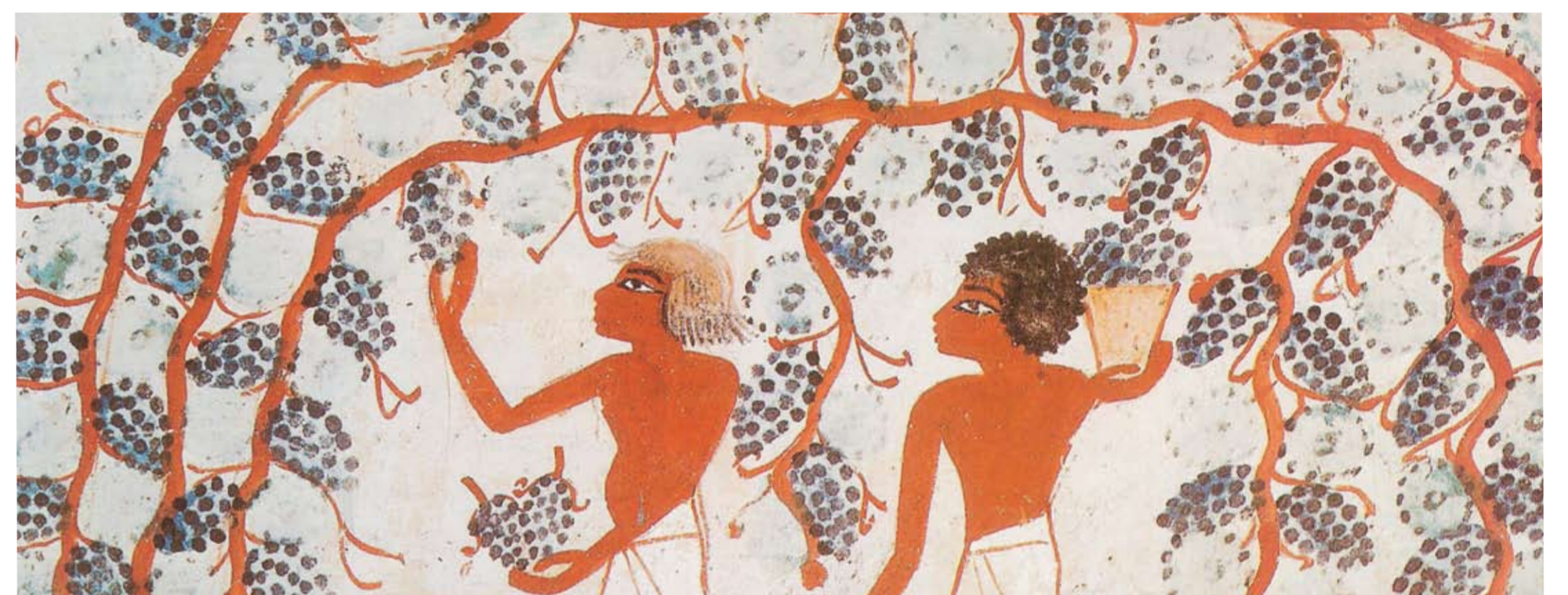
Imaginaire illustratie van hoe de hangende tuinen van Babylon er 'zouden' uitgezien hebben

Griekse site van Olympia: griekse tuinen waren vooral ontmoetingsplaatsen, waar bomen, struiken en wandelgangen koelte bieden.

Detail van graftombe van Sennofer, bewaarder van de koninklijke parken tijdens de heerschappij van Thoetmosis III. Hij is gezeten midden van de Hemelboom wiens vruchten de goden onsterfelijkheid gaven.

Oogstafereel uit het graf van Nakht in Thebe, wijnbouw vormt een belangrijk onderdeel van de Egyptische economie

Klassieke Oudheid

Op de Griekse markten was een overvloed aan groenten en fruit te vinden vergelijkbaar met wat men nu nog op de mediterane marktplaatsen uitgestald ziet, maar **hoewel bekend met land- en tuinbouw sinds het Neolithicum hadden de Grieken weinig interesse in de siertuin. De heilige bossen daarentegen zijn een echt product van hun cultuur.** De Griekse filosofische tuin met schaduwrijke wandelwegen, zuilengalerijen is in de eerste plaats een openbare ontmoetingsruimte waar van ideeën gewisseld kan worden of waar men zich kan wijden aan sport, studie of heilige rituelen. De Griekse tuinen zijn weelderig voorzien van fruitbomen, peulvruchten, wortelgewassen, kruiden, komkommerachtigen en bladgroentes, vandaar dat ze vaak de bijnaam van 'bladereneters' krijgen. Vanaf de 5de eeuw v. Chr. komt er enige verandering in en duiken er ook viooltjes, narcissen, lelies, krokussen en rozen naast de nutsplanten. Griekse botanici verdiepen zich ook sterk in het onderzoek en kweken van medicinale planten en kunnen met recht de voorlopers van onze apothekers genoemd worden.